

Divadlo Antonína Vorla, Křenovice:
Éric-Emmanuel Schmitt: Oskar a Růžová paní
Režie: Vanda Fuksová
Hrají Eva Hrubá, Marek Pukl

Inscenace ve vzácné jednotě.

Kvalita divadelní inscenace - je souhrnem kvality jejích složek. V inscenaci Oskar a Růžová paní Divadla Antonína Vorla z Křenovic se ve vzácné shodě scházejí: dobrá dramaturgická příprava, vynikající režijní práce, vhodné obsazení a koncentrované herecké projevy. Záměr týmu: přinést intenzivní existenciální sdělení, naplňují tvůrci se zkušeností, vkusem a pokorou. Nepodobivé představení přináší katarzi a silný divácký zážitek.

Bestseller

Kniha - a jevištní provedení díla Éric-Emmanuela Schmitta je populární dojemným příběhem chlapce, umírajícího po neúspěšné operaci v nemocničním pokoji. Poslední dny mu obohatí "Růžová paní", ošetřovatelka návrhem, aby psal dopis Bohu - a hlavně, aby každý svůj den chápal jako deset let života. Umírání je tak tematizováno dvěma plány: dialogem s Bohem a úvahami o křesťanství a snahou omezenými možnostmi jedenáctiletého chlapce na dětském oddělení se dotknout partnerství, zrání, stárnutí.

Kniha je součástí autorovy kolekce představující jednotlivá světová náboženství, její motivace je také didaktická.

Dramaturgie a režie

Inscenátoři podpořili osobní existenciální sdělení - hledání smyslu života i v omezených podmínkách, didaktické záměry dramaturgie nesledovala. Hlavní hrdina po impulsu Růžové paní spontánně odhaluje v dopisech svůj dialog s Bohem, díky tomu vidí své dny, své bližní i dětské spolupacienty stále v bohatších, mohli bychom říci lidštějších souvislostech.

Jsme svědky zrání dítěte na smrtelné posteli - a toto zrání otevírá horizont, naplňuje hlavního hrdinu - a vyzařuje do hlediště.

Něžný humor dětských mileneckých představ a pokusů, vztahy mezi vážně nemocnými dětmi, energická vyprávění - energetické injekce Růžové paní dávají představení jemnou hravost.

Herectví

Fakt, že jde o představení do značné míry vyprávěné - chlapec vypráví Bohu to, co se odehrálo a jaký on má k událostem vztah - vytváří imaginativní zážitek. Představitel hlavní role Marek Pukl před Bohem - a diváky - znovu vidí své příhody, vyvolává je a interpretuje, tím vyvolává a stimuluje představivost diváků. Nepoložíme si otázku věkového rozdílu i díky uměřeným prostředkům, vnitřnímu zaujetí, hereckému tématu Marka Pukla, více vnímá, naslouchá, pozoruje, zve diváky do své osobní situace.

Příhody a odchody z nemocničního pokoje a jevištní ztvárnění nemocnice hrozí stereotypem, inscenátoři jej účinně překlenuli náznakem. Růžová paní je stále na jevišti, je "někde poblíž". Eva Hrubá, stejně jako Růžová paní, kterou ztělesňuje, dělá to, co je potřeba, je pokorně užitečná, dělá to, čím může v daných okolnostech prospět.

Katarze

Příběh s obrovským přesahem a téma, které se dotýká každé bytosti, to vše je zdrojem transcendentálního zážitku. Vanda Fuksová ve své režijní prvotině vytvořila zralý kultivovaný tvar, opravdovost zaujetí inscenátorů nevtíravě vyvolává zaujetí u diváků.

Porota doporučila inscenaci vzhledem k tomu, že se jedná o kvalitní týmovou inscenační práci, výrazně nejlepší dramaturgii a režii na festivalu - a zejména proto, že pro nás, divadelníky je představení dokladem toho, že není nejpodstatnější, co se odehrává na jevišti, ale co se odehrává v představách diváků. Společně vyvolávané představy jsou cestou k tomu, že i otázky, které si klade hlavní hrdina, si kladou diváci s ním, jako své vlastní.

Josef Morávek po shlédnutí v rámci festivalu HOBBLÍK v Hodníně 4.3.2013